

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011, trebuie interpretat în sensul că un medicament de uz uman precum cel în discuție în litigiul principal, care, potrivit unei reglementări naționale, nu face obiectul unei autorizații de introducere pe piață dată fiind frecvența dovedită cu care este prescris de medici sau de stomatologi, care este preparat în etapele esențiale ale preparării în cadrul activității curente a unei farmacii într-o cantitate de până la 100 de cutii pe zi și care este destinat eliberării conform autorizației de funcționare a farmaciei, nu poate fi considerat drept preparat industrial sau fabricat printr-o metodă care implică un proces industrial în sensul acestei dispoziții și, în consecință, nu intră în domeniul de aplicare al acestei directive, sub rezerva constatărilor de fapt care sunt de competența instanței de trimitere.

Totuși, în ipoteza în care aceste constatări ar determina instanța de trimitere să aprecieze că medicamentul în discuție în litigiul principal a fost preparat industrial sau fabricat printr-o metodă care implică un proces industrial, se impune de asemenea să se răspundă că articolul 3 punctul 2 din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/62, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unor dispoziții precum cele prevăzute la articolul 21 alineatul 2 punctul 1 din Legea privind comerțul cu medicamente coroborat cu articolul 6 alineatul 1 din Regulamentul privind funcționarea farmaciilor, în măsura în care aceste dispoziții le impun în esență farmaciștilor obligația să respecte farmacopeea cu ocazia fabricării preparatelor oficinale. Instanței de trimitere îi revine sarcina a verifica însă dacă, în situația de fapt din cauza cu care este sesizată, medicamentul în discuție în litigiul principal a fost preparat în conformitate cu prescripțiile unei farmacopei.

(¹) JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Patrice D'Oultremont și alții/Région wallonne

(Cauza C-290/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Directiva 2001/42/CE — Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea „planuri și programe” — Condiții privind instalarea de eoliene stabilite printr-un decret legislativ — Dispoziții privind în special măsuri de securitate, de control, de reabilitare și de siguranță, precum și norme de nivel sonor definite în raport cu destinația zonelor)

(2017/C 006/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Pârâtă: Région wallonne

Cu participarea: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Dispozitivul

Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretate în sensul că un decret legislativ precum cel în discuție în litigiul principal, cuprinzând diverse dispoziții referitoare la amplasarea de eoliene care trebuie respectate în cadrul eliberării autorizațiilor administrative privind amplasarea și exploatarea unor astfel de instalații, se încadrează în noțiunea „planuri și programe” în sensul acestei directive.

(¹) JO C 279, 24.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 27 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Vergabekammer Südbayern – Germania) – Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Cauza C-292/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Servicii publice de transport de călători cu autobuzul — Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 — Articolul 4 alineatul (7) — Subcontractare — Obligația operatorului de a presta el însuși o mare parte a serviciilor publice de transport de călători — Conținut — Articolul 5 alineatul (1) — Procedură de atribuire a contractului — Atribuirea contractului în conformitate cu Directiva 2004/18/CE)

(2017/C 006/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Vergabekammer Südbayern

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hörmann Reisen GmbH

Pârâți: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de servicii publice de transport de călători cu autobuzul, articolul 4 alineatul (7) din acest regulament rămâne aplicabil acestui contract.
- 2) Articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1370/2007 trebuie interpretat în sensul că nu se opune stabilirii de către autoritatea contractantă la un nivel de 70 % a prestației independente a operatorului însărcinat cu administrarea și prestarea unui serviciu public de transport de călători cu autobuzul, precum cel în discuție în litigiul principal.

(¹) JO C 294, 7.9.2015.
